Machine Translated by Google

Bài tập thí nghiệm số 1A

"Biểu đồ trư ờng hợp sử dụng"

Mục lục

Khái niệm về ngôn ngữ UML 3
Biểu đồ trường hợp sử dụng 6
Trư ờng hợp sử dụng
Diễn viên 7
Giao diện
Ghi chú 9
Mối quan hệ trong sơ đồ trư ờng hợp sử dụng10
Quan hệ liên kết
Quan hệ mở rộng
Quan hệ tổng quát
Mối quan hệ bao hàm
Ví dụ về xây dựng sơ đồ trường hợp sử dụng
Ví dụ về sơ đồ trường hợp sử dụng
Bài tập lớp học
Bài tập thực hành thí nghiệm
Câu hỏi kiểm soát
Phụ lục

Khái niệm về ngôn ngữ UML

Ngôn ngữ mô hình hóa thống nhất (UML) là ngôn ngữ mô hình hóa trực quan đa năng đư ợc thiết kế để chỉ định, trực quan hóa, thiết kế và ghi lại tài liệu về các thành phần phần mềm, quy trình kinh doanh và các hệ thống khác.

Ngôn ngữ UML là một công cụ mô hình hóa đơn giản và mạnh mẽ có thể đư ợc sử dụng hiệu quả để xây dựng các mô hình khái niệm, logic và đồ họa của các hệ thống phức tạp cho nhiều mục đích khác nhau.

Ngôn ngữ UML được thiết kế để giải quyết các vấn đề sau:

- 1. Cung cấp cho ngư ời dùng một ngôn ngữ mô hình hóa trực quan dễ hiểu và dễ diễn đạt, đư ợc thiết kế để phát triển và ghi lại các mô hình của các hệ thống phức tạp cho nhiều mục đích đặc biệt khác nhau.
- 2. Cung cấp các khái niệm ban đầu của ngôn ngữ UML với khả năng mở rộng và chuyên biệt hóa để thể hiện chính xác hơn các mô hình hệ thống trong một lĩnh vực chủ đề cụ thể.
- 3. Mô tả ngôn ngữ UML phải hỗ trợ việc đặc tả các mô hình độc lập với các ngôn ngữ lập trình và công cụ thiết kế phần mềm cụ thể.
- 4. Thúc đẩy việc phổ biến các công nghệ đối tượng và các khái niệm OOP có liên quan.

Trong ngôn ngữ UML, mọi ý tư ởng về mô hình của một hệ thống phức tạp đều đư ợc ghi lại dư ới dạng các cấu trúc đồ họa đặc biệt gọi là sơ đồ. Theo ngôn ngữ UML, các loại sơ đồ sau đây đư ợc định nghĩa:

- Biểu đồ trường hợp sử dụng
- Biểu đồ lớp
- Biểu đồ hành vi
- Biểu đồ trạng thái
- Sơ đồ hoạt động

- Biểu đồ tương tác
- Sơ đồ trình tư
- Biểu đồ cộng tác
- Sơ đồ triển khai
- Sơ đồ thành phần
- Biểu đồ triển khai

Ngôn ngữ UML sử dụng bốn loại cấu trúc đồ họa chính:

- Biểu tư ợng hoặc chữ tư ợng hình. Biểu tư ợng là hình ảnh đồ họa có kích thư ớc và hình dạng cố định. Nó không thể tăng kích thư ớc để chứa thêm các ký hiệu bên trong. Biểu tư ợng có thể đư ợc đặt cả bên trong và bên ngoài các cấu trúc đồ họa khác. Ví dụ về biểu tư ợng có thể là điểm kết nối giữa các thành phần sơ đồ hoặc một số ký hiệu bổ sung khác (trang trí).
- Biểu tư ợng đồ họa trên máy bay. Các ký hiệu hai chiều như vậy đư ợc biểu diễn bằng một số hình dạng hình học và có thể có chiều cao và chiều rộng khác nhau để phù hợp với các cấu trúc UML khác trong các hình dạng này. Thông thư ờng, các dòng văn bản đư ợc đặt bên trong các ký hiệu như vậy để làm rõ ngữ nghĩa hoặc ghi lại các thuộc tính riêng lẻ của các thành phần ngôn ngữ UML tư ơng ứng. Thông tin trong các hình ảnh rất quan trọng đối với mô hình cụ thể của hệ thống đang đư ợc thiết kế, vì nó điều chỉnh việc triển khai các thành phần tư ơng ứng trong mã chư ơng trình.
- Đư ờng dẫn, là chuỗi các đoạn thẳng kết nối các ký hiệu đồ họa riêng lẻ. Trong trư ờng hợp này, các điểm cuối của các đoạn thẳng nhất thiết phải chạm vào các hình học dùng để chỉ các đỉnh của sơ đồ, như thư ờng lệ trong lý thuyết đồ thị. Theo quan điểm khái niệm, đư ờng dẫn có tầm quan trọng đặc biệt trong UML vì chúng là các thực thể tôpô đơn giản.
- Đòng văn bản. Chúng có tác dụng trình bày nhiều loại thông tin khác nhau theo một hình thức
 ngữ pháp nhất định. Mỗi lần sử dụng một chuỗi văn bản đư ợc mong đợi sẽ tuân thủ cú pháp trong

Ký hiệu UML dùng để phân tích cú pháp ngữ pháp của chuỗi này.

Khi biểu diễn sơ đồ bằng đồ họa, người ta nên tuân thủ các khuyến nghị cơ bản sau đây:

- Mỗi sơ đồ phải đóng vai trò là đại diện hoàn chỉnh cho phần tư ơng ứng của lĩnh vực chủ đề đư ợc mô hình hóa. Vấn đề là trong quá trình xây dựng sơ đồ, cần phải tính đến tất cả các thực thể quan trọng xét theo bối cảnh của mô hình và sơ đồ nhất định. Việc thiếu một số yếu tố nhất định trong sơ đồ là dấu hiệu cho thấy mô hình chư a hoàn thiện và có thể cần phải sửa đổi sau đó.
- Tất cả các thực thể trong sơ đồ mô hình phải ở cùng một cấp độ khái niệm. Điều này có nghĩa là tính nhất quán không chỉ trong tên của các thành phần giống hệt nhau mà còn trong khả năng lồng các sơ đồ riêng lẻ vào nhau để có đư ợc bản trình bày hoàn chỉnh. Trong trư ờng hợp các mô hình hệ thống khá phức tạp, nên áp dụng chiến lư ợc tinh chỉnh hoặc chi tiết hóa từng sơ đồ một cách tuần tự.
- Mọi thông tin về các thực thể phải được thể hiện rõ ràng trong sơ đồ. Vấn đề là, mặc dù trong ngôn ngữ UML, khi không có một số ký hiệu trên sơ đồ, có thể sử dụng các giá trị mặc định của chúng (ví dụ, trong trư ờng hợp chỉ định ngầm tính khả dụng của các thuộc tính và hoạt động của các lớp), như ng cần phải cố gắng chỉ định rõ ràng các thuộc tính của tất cả các phần tử trong sơ đồ.
- Sơ đồ không đư ợc chứa thông tin mâu thuẫn. Sự không nhất quán của mô hình có thể gây ra những vấn đề nghiêm trọng trong quá trình triển khai và sử dụng sau đó trong thực tế. Ví dụ, sự hiện diện của các đư ờng dẫn đóng khi biểu diễn mối quan hệ tổng hợp hoặc thành phần dẫn đến lỗi trong mã chư ơng trình sẽ triển khai các lớp tư ơng ứng. Việc có các phần tử có cùng tên như ng thuộc tính khác nhau trong cùng một không gian tên cũng dẫn đến việc diễn giải mơ hồ và có thể là nguồn gốc của vấn đề.
- Sơ đồ không nên chứa quá nhiều thông tin văn bản. Ngư ởi ta thư ờng cho rằng hình ảnh hóa mô hình sẽ hiệu quả nhất nếu nó chứa ít văn bản giải thích nhất.
- Mỗi sơ đồ phải tự cung cấp đủ thông tin để diễn giải chính xác tất cả các yếu tố của nó
 và hiểu đư ợc ngữ nghĩa của tất cả các ký hiệu đồ họa đư ợc sử dụng.

• Số lư ợng các loại sơ đồ cho một mô hình ứng dụng cụ thể không phải là được cố định nghiêm ngặt.

Biểu đồ trường hợp sử dụng

Việc phát triển sơ đồ trường hợp sử dụng có các mục tiêu sau:

- Xác định ranh giới chung và bối cảnh của lĩnh vực chủ đề đư ợc mô hình hóa ở giai đoạn đầu của thiết kế hệ thống.
- Xây dựng các yêu cầu chung về hành vi chức năng của hệ thống đư ợc thiết kế.
- Phát triển mô hình khái niệm ban đầu của hệ thống để tiếp tục chi tiết hóa dưới dạng mô hình logic và mô hình vật lý.
- Chuẩn bị tài liệu ban đầu cho tư ơng tác của nhà phát triển hệ thống với khách hàng và người dùng của họ.

Bản chất của sơ đồ này như sau: hệ thống được thiết kế được biểu diễn như một tập hợp các thực thể hoặc tác nhân tương tác với hệ thống bằng cách sử dụng cái gọi là các biến thể

sử dụng.

Trong trư ờng hợp này, tác nhân hoặc ngư ời thực hiện hành động là bất kỳ thực thể nào tư ơng tác với hệ thống từ bên ngoài. Đây có thể là một ngư ời, một thiết bị kỹ thuật, một chư ơng trình hoặc bất kỳ hệ thống nào khác có thể đóng vai trò là nguồn ảnh hư ởng đến hệ thống đư ợc mô phỏng theo cách do nhà phát triển xác định.

Đổi lại, trường hợp sử dụng có chức năng mô tả các dịch vụ mà hệ thống cung cấp cho tác nhân. Nói cách khác, mọi người

Trư ờng hợp sử dụng xác định một tập hợp các hành động nhất định đư ợc hệ thống thực hiện trong quá trình đối thoại với tác nhân. Tuy nhiên, không có thông tin nào về cách thức tư ơng tác giữa các tác nhân với hệ thống sẽ đư ợc thực hiện.

Ở dạng tổng quát nhất, sơ đồ trư ờng hợp sử dụng là một loại đồ thị đặc biệt, là ký hiệu đồ họa để biểu diễn các trư ờng hợp sử dụng cụ thể, các tác nhân, có thể là một số giao diện và mối quan hệ giữa các yếu tố này.

Trư ờng hợp sử dụng

Trư ờng hợp sử dụng là một cấu trúc hoặc thành phần chuẩn của ngôn ngữ UML đư ợc sử dụng để chỉ rõ các tính năng hành vi chung của một hệ thống hoặc bất kỳ thực thể nào khác trong lĩnh vực chủ đề mà không xem xét đến cấu trúc bên trong của thực thể này. Mỗi trư ờng hợp sử dụng xác định một chuỗi các hành động mà hệ thống đư ợc thiết kế phải thực hiện khi tư ơng tác với tác nhân tư ơng ứng. Biểu đồ biến thể có thể đư ợc bổ sung thêm văn bản giải thích để nêu rõ ý nghĩa hoặc ngữ nghĩa của các thành phần cấu thành. Văn bản giải thích như vây đư ợc gọi là ghi chú hoặc bản thảo.

Trường hợp sử dụng cụ thể được biểu thị trên sơ đồ bằng hình elip chứa tên viết tắt hoặc tên động từ cùng với các từ giải thích.

Hình 1. Biểu diễn đồ họa của một trường hợp sử dụng

Diễn viên

Tác nhân là bất kỳ thực thể nào bên ngoài hệ thống đang đư ợc mô hình hóa, tư ơng tác với hệ thống và sử dụng chức năng của hệ thống để đạt đư ợc các mục tiêu cụ thể hoặc giải quyết các vấn đề cụ thể. Trong trư ờng hợp này, các tác nhân đóng vai trò chỉ định một tập hợp các vai trò đư ợc phối hợp mà ngư ởi dùng có thể đảm nhận trong quá trình tư ơng tác với hệ thống đư ợc thiết kế. Mỗi tác nhân có thể đư ợc coi là một vai trò riêng biệt liên quan đến một trư ờng hợp sử dụng cụ thể. Biểu diễn đồ họa tiêu chuẩn của một diễn viên trên sơ đồ là hình "ngư ời", bên dư ới có ghi tên cụ thể của diễn viên đó.

Cơm. 2. Chỉ định đồ họa của diễn viên

Giao diện

Giao diện đư ợc sử dụng để xác định các tham số mô hình có thể nhìn thấy từ bên ngoài mà không cần xác định cấu trúc bên trong của chúng. Trong ngôn ngữ UML, giao diện là một bộ phân loại và chỉ mô tả một phần giới hạn hành vi của thực thể đang đư ợc mô hình hóa. Trong bối cảnh của sơ đồ trư ờng hợp sử dụng, giao diện xác định một tập hợp các hoạt động cung cấp một tập hợp các dịch vụ hoặc chức năng cần thiết cho các tác nhân. Giao diện không thể chứa các thuộc tính, trạng thái hoặc liên kết có hư ớng. Chúng chỉ chứa các hoạt động mà không nêu rõ chi tiết về cách triển khai chúng. Về mặt hình thức, giao diện tư ơng đư ơng với một lớp trừu tư ợng không có thuộc tính và phư ơng thức, chỉ có các hoạt động trừu tư ợng.

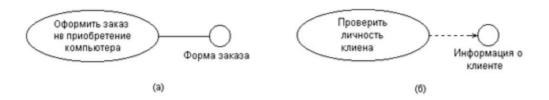
Trong sơ đồ trường hợp sử dụng, giao diện được mô tả như sau một vòng tròn nhỏ, bên cạnh có ghi tên của anh ta.

Cơm. 3. Biểu diễn đồ họa của các giao diện trong các sơ đồ biến thể sử dụng

Tên có thể là danh từ mô tả thông tin hoặc dịch vụ có liên quan (ví dụ: "cảm biến", "còi báo động", "máy quay video"), như ng thư ờng thì đó là một chuỗi văn bản (ví dụ: "truy vấn cơ sở dữ liệu", "biểu mẫu nhập", "thiết bị tín hiệu âm thanh"). Nếu tên đư ợc viết bằng tiếng Anh, tên phải bắt đầu bằng chữ I viết hoa, ví dụ: ISecureInformation, ISensor.

Biểu tư ợng đồ họa cho một giao diện cụ thể có thể đư ợc kết nối trên sơ đồ bằng một đư ờng nét liền với trư ờng hợp sử dụng hỗ trợ giao diện đó. Đư ờng liền trong trư ờng hợp này biểu thị thực tế là trư ờng hợp sử dụng liên quan đến giao diện phải triển khai tất cả các hoạt động mà giao diện đã cho yêu cầu và có thể nhiều hơn nữa (Hình 4a). Ngoài ra, giao diện có thể đư ợc kết nối với các trư ờng hợp sử dụng bằng đư ờng chấm có mũi tên (Hình 4b), nghĩa là trư ờng hợp sử dụng này nhằm mục đích chỉ định dịch vụ cần thiết để triển khai giao diện đã cho.

Cơm. 4. Biểu diễn đồ họa mối quan hệ giữa các giao diện trư ờng hợp sử dụng

Ghi chú

Các ghi chú trong ngôn ngữ UML có mục đích đư a vào mô hình thông tin văn bản tùy ý có liên quan trực tiếp đến bối cảnh của dự án đang đư ợc phát triển. Thông tin đó có thể bao gồm các bình luận của nhà phát triển (ví dụ: ngày và phiên bản của sơ đồ hoặc các thành phần riêng lẻ của sơ đồ), các ràng buộc (ví dụ: về giá trị của từng mối quan hệ hoặc thể hiện thực thể) và các giá trị đư ợc gắn thẻ. Trong bối cảnh sơ đồ trư ờng hợp sử dụng, ghi chú có thể chứa thông tin rất chung liên quan đến bối cảnh chung của hệ thống.

Về mặt đồ họa, các ghi chú đư ợc biểu thị bằng một hình chữ nhật có góc trên bên phải "cong" (Hình 5). Hình chữ nhật chứa nội dung ghi chú. Ghi chú có thể đề cập đến bất kỳ thành phần nào của sơ đồ, trong trư ờng hợp đó chúng đư ợc kết nối bằng đư ờng chấm chấm. Nếu một nốt nhạc liên quan đến nhiều yếu tố thì nhiều dòng sẽ đư ợc rút ra từ nốt nhạc đó cho phù hợp. Tất nhiên, ghi chú không chỉ xuất hiện trên sơ đồ trư ờng hợp sử dụng mà còn trên các sơ đồ chuẩn khác.

Cơm. 5. Ví dụ về Ghi chú trong UML

Mối quan hệ trong sơ đồ trư ờng hợp sử dụng

Có thể có nhiều mối quan hệ khác nhau giữa các thành phần của sơ đồ trư ờng hợp sử dụng mô tả sự tư ơng tác giữa các trư ờng hợp của một số tác nhân và trư ờng hợp sử dụng với các trư ờng hợp của các tác nhân và trư ờng hợp sử dụng khác.

Một tác nhân có thể tư ơng tác với nhiều trư ờng hợp sử dụng. Trong trư ờng hợp này, tác nhân này truy cập vào một số dịch vụ của hệ thống này. Đổi lại, một trư ờng hợp sử dụng có thể tư ơng tác với nhiều tác nhân, cung cấp dịch vụ cho tất cả các tác nhân đó. Cần lư u ý rằng hai trư ờng hợp sử dụng đư ợc xác định cho cùng một thực thể không thể tư ơng tác với nhau vì mỗi trư ờng hợp đều mô tả độc lập một trư ờng hợp sử dụng hoàn chỉnh cho thực thể này. Hơn nữa, các trư ờng hợp sử dụng luôn liên quan đến một số tín hiệu hoặc thông điệp khi tư ơng tác với các tác nhân bên ngoài hệ thống. Đồng thời, có thể xác định những cách khác để tư ơng tác với các thành phần bên trong.

hệ thống

Ngôn ngữ UML có một số loại quan hệ chuẩn giữa các tác nhân và trư ờng hợp sử dụng:

- Mối quan hệ liên kết
- Mở rộng mối quan hệ
- Mối quan hệ tổng quát
- Bao gồm mối quan hệ

Trong trư ờng hợp này, các đặc tính chung của các trư ờng hợp sử dụng có thể đư ợc biểu diễn theo ba cách khác nhau, cụ thể là thông qua các mối quan hệ mở rộng, khái quát hóa và bao hàm.

Mối quan hệ hiệp hội

Mối quan hệ liên kết là một trong những khái niệm cơ bản trong ngôn ngữ UML và đư ợc sử dụng ở nhiều mức độ khác nhau trong việc xây dựng tất cả các mô hình đồ họa của hệ thống dư ới dạng sơ đồ chuẩn.

Khi áp dụng vào sơ đồ trường hợp sử dụng, nó có tác dụng chỉ ra vai trò cụ thể của một tác nhân trong một trường hợp sử dụng cụ thể. Nói cách khác, hiệp hội xác định ngữ nghĩa

các tính năng tư ơng tác giữa các tác nhân và trư ờng hợp sử dụng trong mô hình đồ họa của hệ thống. Do đó, mối quan hệ này thiết lập vai trò cụ thể của tác nhân khi tư ơng tác với một trư ờng hợp sử dụng. Trong sơ đồ trư ờng hợp sử dụng, giống như các sơ đồ khác, mối quan hệ liên kết đư ợc thể hiện bằng một đư ờng nét liền giữa tác nhân và trư ờng hợp sử dụng. Dòng này có thể có thêm các ký hiệu, chẳng hạn như tên và số lư ợng (Hình 6).

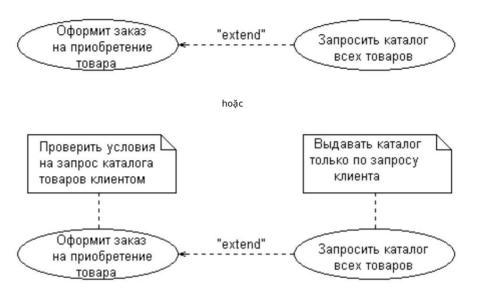

Cơm. 6. Ví dụ về biểu diễn đồ họa của mối quan hệ liên kết giữa diễn viên và trư ờng hợp sử dụng

Tỷ lệ giãn nở

Mối quan hệ mở rộng xác định mối quan hệ giữa các trư ờng hợp sử dụng cụ thể và trư ờng hợp sử dụng tổng quát hơn có các thuộc tính đư ợc xác định dựa trên cách các trư ờng hợp này đư ợc kết hợp với nhau. Trong siêu mô hình, mối quan hệ mở rộng có tính định hư ớng và chỉ ra rằng, đối với từng trư ờng hợp sử dụng riêng lẻ, các điều kiện cụ thể đư ợc xác định để mở rộng trư ờng hợp sử dụng đó phải đư ợc đáp ứng. Do đó, nếu có mối quan hệ mở rộng từ trư ờng hợp sử dụng A sang trư ờng hợp sử dụng B, điều này có nghĩa là các thuộc tính của trư ờng hợp sử dụng B có thể đư ợc bổ sung bằng sự hiện diện của các thuộc tính trong trư ờng hợp sử dụng mở rộng A.

Mối quan hệ mở rộng giữa các trư ờng hợp sử dụng đư ợc biểu thị bằng đư ờng chấm có mũi tên (biến thể của mối quan hệ phụ thuộc) trỏ ra khỏi trư ờng hợp sử dụng là phần mở rộng của trư ờng hợp sử dụng ban đầu. Dòng có mũi tên này đư ợc đánh dấu bằng từ khóa "extend" như thể hiện trong Hình. 7.

Cơm. 7. Ví dụ về biểu diễn đồ họa của mối quan hệ mở rộng giữa các trư ờng hợp sử dụng

Mối quan hệ mở rộng đánh dấu thực tế rằng một trường hợp sử dụng có thể đính kèm vào hành vi của nó một số hành vi bổ sung được xác định cho trường hợp sử dụng khác. Mối quan hệ này bao gồm một số điều kiện và tham chiếu đến các điểm mở rộng trong trường hợp sử dụng cơ sở. Để sự mở rộng diễn ra, một số điều kiện nhất định của mối quan hệ nhất định phải được đáp ứng. Tham chiếu điểm mở rộng xác định vị trí trong trường hợp sử dụng cơ sở mà phần mở rộng tương ứng sẽ được đặt khi đáp ứng một điều kiện.

Một trường hợp sử dụng có thể là phần mở rộng của một số trường hợp cơ sở và cũng có một số trường hợp khác là phần mở rộng của riêng nó. Trường hợp sử dụng cơ bản có thể không phụ thuộc vào phần mở rộng của nó theo bất kỳ cách nào.

Quan hệ tổng quát

Quan hệ tổng quát đư ợc sử dụng để chỉ ra thực tế rằng một số trư ờng hợp sử dụng A có thể đư ợc tổng quát hóa thành trư ờng hợp sử dụng B. Trong trư ờng hợp này, trư ờng hợp sử dụng A sẽ là một chuyên biệt hóa của trư ờng hợp sử dụng B. Trong trư ờng hợp này, B đư ợc gọi là tổ tiên hoặc cha mẹ của quan hệ A và trư ờng hợp sử dụng A đư ợc gọi là hậu duệ liên quan đến trư ờng hợp sử dụng B. Cần nhấn mạnh rằng hậu duệ kế thừa tất cả các thuộc tính và hành vi của cha mẹ nó và cũng có thể đư ợc bổ sung thêm các thuộc tính và tính năng hành vi mới. Về mặt đồ họa, mối quan hệ này đư ợc biểu diễn bằng một đư ờng thẳng liền có mũi tên hình tam giác không tô màu, trỏ đến phần tử cha.

trư ờng hợp sử dụng (Hình 8). Đư ờng thẳng có mũi tên này có tên gọi đặc biệt là mũi tên "tổng quát".

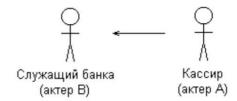
Cơm. 8. Một ví dụ về biểu diễn đồ họa của mối quan hệ tổng quát giữa trư ờng hợp sử dụng

Mối quan hệ tổng quát giữa các trư ờng hợp sử dụng đư ợc sử dụng khi cần lư u ý rằng các trư ờng hợp sử dụng con có tất cả các thuộc tính và hành vi của các trư ờng hợp sử dụng cha của chúng. Trong trư ờng hợp này, các trư ờng hợp sử dụng con

tham gia vào tất cả các mối quan hệ của các lựa chọn của cha mẹ. Đổi lại, các biến thể con có thể được trang bị các đặc tính hành vi mới không có trong các trư ờng hợp sử dụng của biến thể cha mẹ, đồng thời làm rõ hoặc sửa đổi các đặc tính hành vi được thừa hư ởng từ chúng.

Trong mối quan hệ này, một trường hợp sử dụng có thể có nhiều trường hợp sử dụng cha. Trong trường hợp này, sự kế thừa đa thuộc tính và hành vi của mối quan hệ tổ tiên được thực hiện: Mặt khác, một trường hợp sử dụng có thể là tổ tiên cho một số trường hợp sử dụng con, tương ứng với bản chất phân loại của mối quan hệ tổng quát.

Cũng có thể có mối quan hệ khái quát giữa các tác nhân riêng lẻ. Mối quan hệ này mang tính định hư ớng và chỉ ra thực tế về sự chuyên môn hóa của một số tác nhân so với những tác nhân khác. Ví dụ, mối quan hệ khái quát từ diễn viên A đến diễn viên B lư u ý rằng mọi trư ờng hợp của diễn viên A đồng thời là một trư ờng hợp của diễn viên B và có tất cả các thuộc tính của diễn viên B. Trong trư ờng hợp này, diễn viên B là cha mẹ liên quan đến diễn viên A, và do đó, diễn viên A là con cháu của diễn viên B. Trong trư ờng hợp này, diễn viên A có khả năng đóng cùng một tập hợp các vai như diễn viên B. Về mặt đồ họa, mối quan hệ này cũng đư ợc biểu thị bằng một mũi tên khái quát, tức là một đư ờng thẳng liền có mũi tên hình tam giác không tô bóng, trỏ đến diễn viên cha mẹ (Hình 9).

Cơm. 9. Một ví dụ về biểu diễn đồ họa của mối quan hệ tổng quát giữa các tác nhân

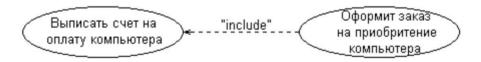
Mối quan hệ bao gồm

Mối quan hệ bao gồm giữa hai trư ờng hợp sử dụng chỉ ra rằng một số hành vi đư ợc chỉ định cho một biến thể sử dụng đư ợc bao gồm như một thành phần trong

trình tự hành vi của một trường hợp sử dụng khác. Mối quan hệ này là mối quan hệ nhị phân có hướng theo nghĩa là một cặp trường hợp sử dụng luôn được sắp xếp theo thứ tự

bao gồm.

Mối quan hệ bao hàm hư ớng từ trư ờng hợp sử dụng A đến trư ờng hợp sử dụng B chỉ rõ rằng mỗi trư ờng hợp sử dụng A bao gồm các thuộc tính chức năng đư ợc chỉ định cho trư ờng hợp sử dụng B. Các thuộc tính này chuyên biệt hóa hành vi của trư ờng hợp sử dụng A tư ơng ứng trong sơ đồ đã cho. Về mặt đồ họa, mối quan hệ này đư ợc biểu diễn bằng đư ờng chấm có mũi tên (một biến thể của mối quan hệ phụ thuộc) hư ớng từ trư ờng hợp sử dụng cơ sở đến trư ờng hợp sử dụng đư ợc bao gồm. Trong trư ờng hợp này, dòng có mũi tên này đư ợc đánh dấu bằng từ khóa "include", như thể hiện trong Hình. 10.

Cơm. 10. Ví dụ về biểu diễn đồ họa của mối quan hệ bao hàm giữa các trư ờng hợp sử dụng

Ví dụ về việc xây dựng sơ đồ trư ờng hợp sử dụng

Mô hình hóa hệ thống bán hàng theo danh mục.

Các giai đoạn chính của mô hình hóa:

1. Lựa chọn diễn viên

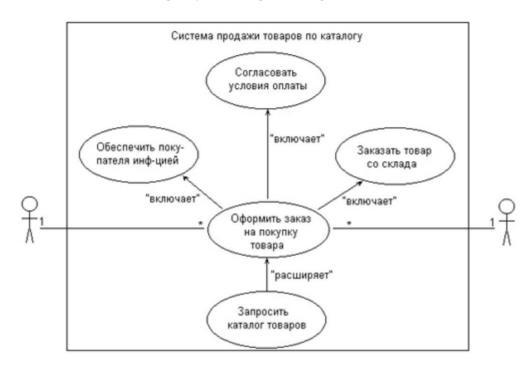
Các tác nhân trong hệ thống này có thể là hai thực thể, một là người bán và một là người mua. Mỗi tác nhân này đều tư ơng tác với hệ thống bán hàng theo danh mục đang được xem xét và là người dùng của hệ thống đó, tức là cả hai đều truy cập vào dịch vụ "Đặt hàng để mua hàng hóa" tư ơng ứng. Theo bản chất của các yêu cầu đư a ra cho hệ thống, dịch vụ này hoạt động như một trư ờng hợp sử dụng cho sơ đồ đã phát triển, cấu trúc ban đầu của sơ đồ này chỉ có thể bao gồm hai tác nhân được chỉ định và một trư ờng hợp sử dụng duy nhất (Hình 11).

Cơm. 11. Biểu đồ trường hợp sử dụng ban đầu ví dụ phát triển hệ thống bán hàng theo danh mục

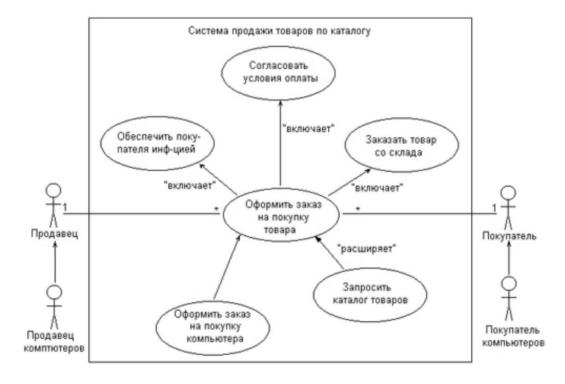
Các giá trị bội số được chỉ ra trong sơ đồ này phản ánh các quy tắc chung hoặc logic để đặt hàng mua hàng hóa. Theo các quy tắc này, một người bán có thể tham gia xử lý nhiều đơn hàng, đồng thời mỗi đơn hàng chỉ có thể được xử lý bởi một người bán, người này chịu trách nhiệm về tính chính xác của quá trình xử lý đơn hàng và liên quan đến việc này, sẽ phải trả phí đại lý cho quá trình xử lý đơn hàng. Mặt khác, mỗi người mua có thể đặt nhiều đơn hàng cho mình, như ng đồng thời, mỗi đơn hàng phải được đặt cho một người mua duy nhất, người mà quyền sở hữu hàng hóa được chuyển giao sau khi thanh toán.

2. Làm nổi bật các trư ờng hợp sử dụng bổ sung

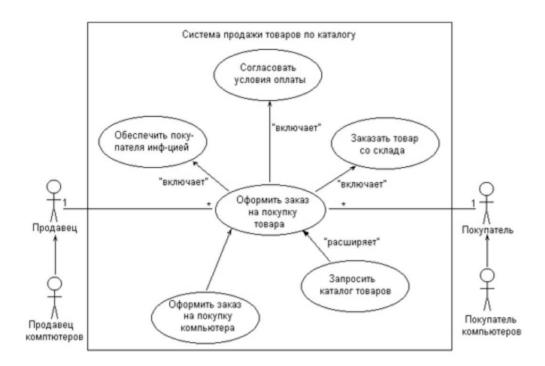
Cơm. 12. Một phiên bản tinh chỉnh của sơ đồ trường hợp sử dụng cho ví dụ về hệ thống bán hàng theo danh mục

3. Chi tiết hóa nhằm mục đích làm rõ hơn các yêu cầu hệ thống các yêu cầu và đặc tả chi tiết về việc thực hiện tiếp theo.

Cơm. 13. Một trong những lựa chọn để làm rõ sơ đồ tiếp theo các trư ờng hợp sử dụng cho ví dụ về hệ thống bán hàng đang đư ợc xem xét

Biến thể của sơ đồ trư ờng hợp sử dụng đư ợc tinh chỉnh theo cách này chứa một tính năng quan trọng: không có hình ảnh nào về các đư ờng quan hệ liên kết giữa tác nhân "Ngư ời bán máy tính" và trư ờng hợp sử dụng "Đặt hàng để mua máy tính", cũng như giữa tác nhân "Ngư ời mua máy tính" và trư ờng hợp sử dụng "Đặt hàng để mua máy tính", sự hiện diện của mối quan hệ tổng quát giữa các thành phần tư ơng ứng cho phép chúng kế thừa mối quan hệ liên kết từ tổ tiên của chúng (Hình 14). Vì nguyên tắc kế thừa là một trong những nguyên tắc cơ bản của lập trình hư ởng đối tư ợng, trong ví dụ của chúng ta, chúng ta có thể nói một cách an toàn rằng các đư ờng quan hệ liên kết với các bội số tư ơng ứng có trong sơ đồ này ở dạng ẩn.

Cơm. 14. Một trong những lựa chọn để làm rõ sơ đồ tiếp theo các trư ờng hợp sử dụng cho ví dụ về hệ thống bán hàng đang đư ợc xem xét

4. Viết một đặc tả mô tả cho mỗi tùy chọn sử dụng

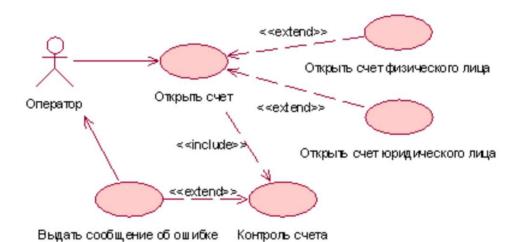
Đặc điểm kỹ thuật cho trường hợp sử dụng "Đặt lệnh mua" máy tính"

Chư ơng	Sự miêu tả
Mô tả ngắn gọn Ngư ời mua n	uốn đặt hàng mua một máy tính mà mình đã chọn trong danh mục sản phẩm. Với điều kiện khách hàng đã đăng ký và máy tính đã chọn có sẵn thì đơn hàng sẽ đư ợc thực hiện. Nếu khách hàng chư a đăng ký, họ sẽ đư ợc yêu cầu đăng ký rồi mới đặt mua máy tính đã chọn. Nếu máy tính không có sẵn trong kho, chúng tôi đề xuất bạn nên đặt hàng sản phẩm từ kho trong thời gian giao hàng đã chỉ định.
Chủ đề	Ngư ời bán, Ngư ời mua
Điều kiện tiên quyết	Danh mục sản phẩm bao gồm các loại máy tính có thể đặt hàng. Ngư ời mua có thể truy cập vào hệ thống để đăng ký. Ngư ời bán biết cách sử dụng hệ thống bán hàng đang đề cập. Ngư ời mua có tiền thư ởng.
Dòng chảy chính Ngư d	ời mua đã đăng ký có cơ hội đặt hàng bất kỳ máy tính nào từ danh mục sản phẩm. Nếu máy tính đư ợc chọn có sẵn, đơn hàng sẽ đư ợc đặt và máy tính đó sẽ đư ợc cấp một số duy nhất. Sau đó, ngư ời mua đư ợc yêu cầu chọn phư ơng thức thanh toán và phư ơng thức nhận máy tính.
	Nếu máy tính không có sẵn, bạn có thể đặt hàng từ kho và đợi giao hàng trong khung thời gian đã chỉ định hoặc chọn máy tính khác.
Thay thế	Ngư ời mua chư a đăng ký. Trong trư ờng hợp này, trư ớc khi đặt hàng máy tính, anh ta đư ợc yêu cầu phải đăng ký.
	Cố gắng đặt hàng một sản phẩm đã hết hàng Tiền thư ởng tích lũy
Điều kiện sau	Đơn hàng đã đư ợc đặt và ngày giao hàng cùng địa điểm nhận hàng trên máy tính đã đư ợc xác định.

Việc xây dựng chi tiết hơn các sơ đồ trường hợp sử dụng liên quan đến việc cấu trúc các thành phần riêng lẻ của nó dưới dạng các yếu tố của các sơ đồ khác. Hướng được chỉ ra phản ánh các tính năng chính của OOP khi áp dụng vào việc triển khai chúng trong ngôn ngữ UML.

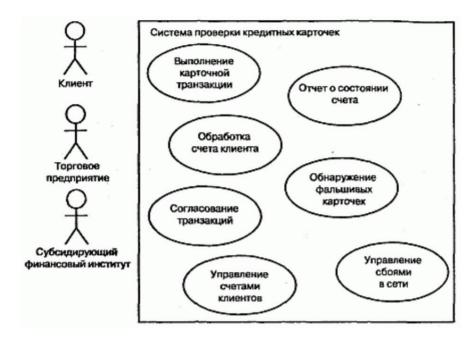
Ví dụ về sơ đồ trường hợp sử dụng

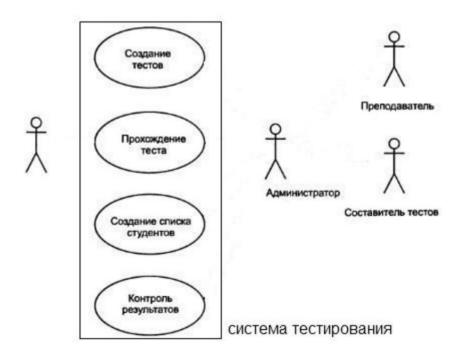

Bài tập phải hoàn thành trong lớp học

Tinh chỉnh sơ đồ các tùy chọn được trình bày

Lựa chọn 1

Lựa chọn 2

Bài tập thực hành trong phòng thí nghiệm

- Nghiên cứu tài liệu lý thuyết. 2.
 Chọn hệ thống thông tin theo số thứ tự trong danh sách.
- 3. Tạo sơ đồ trường hợp sử dụng
- 4. Viết một đặc tả mô tả cho hai lựa chọn sử dụng.
- 5. Chuẩn bị báo cáo bao gồm tùy chọn tác vụ, sơ đồ trư ờng hợp sử dụng và thông số kỹ thuật mô tả.

Tùy chọn hệ thống thông tin

Khôn	g. Hệ thống thông tin		
1.	1. Hành khách đặt và mua vé cho chuyến bay		
2.	2. Khách hàng giao xe cho dịch vụ xe		
3.	3. Người mua vay tiền để mua hàng hóa		
4. Hành khách đến sân bay để làm thủ tục lên máy bay.			
5. K	hách hàng thuê căn hộ thông qua một công ty môi giới bất động sản		
6.)	Kác định danh sách sinh viên đóng lớp đúng thời hạn từ thời điểm quy định nhóm		
7.	Hình thành đơn hàng sản xuất đồ nội thất		
8.	8. Phát hành sách trong thư viện		
9.	Đổ xăng cho xe ô tô 10.		
Tạo	biên lai thanh toán khi mua hàng tại siêu thị		
11.	Kế toán xe trong bãi đỗ xe và tính toán lợi nhuận		
12.	Xây dựng bảng câu hỏi, tiến hành khảo sát và xử lý kết quả		
13.	Trình quản lý tác vụ trên máy tính của bạn		
14.	Làm việc với nhóm ngư ời dùng, phân bổ quyền truy cập		
15.	Hình thành nhật ký lớp học ở trư ờng		
16.	In ảnh và ảnh lư u niệm		

Có thể mở rộng chức năng của hệ thống thông tin được đề xuất.

Số tùy chọn - số trong danh sách nhóm. Đối với phòng số lượng từ 17 trở lên Tùy chọn số B được xác định theo công thức số B = số SG-16, trong đó số SG là số trong danh sách nhóm.

Câu hỏi kiểm soát

1. UML đư ợc sử dụng để làm gì? 2. Mục đích của sơ đồ trư ờng hợp sử dụng là gì? 3. "Diễn viên" là gì? 4. "Trư ờng hợp sử dụng" là gì? 5. "Giao diện" là gì? 6. "Ghi chú" là gì? 7. Liệt kê các loại mối quan hệ giữa các tác nhân và trư ờng hợp sử dụng và mô tả đặc điểm của từng loại?

Ứng dụng

